

стримують такі чинники, як некомпетентність персоналу, недосконала програма забезпечення та відсутність системи захисту інформації, незадовільний рівень комунікацій, невідповідність екологічним та санітарним нормам, неефективне ціноутворення, наявність дефіциту або понаднормових залишків ресурсів, відсутність іміджевих заходів, часті зміни законодавства, адміністративний тиск.

Отже, економічно-політична нестабільність, обмеження платоспроможності населення, недосконала податкова система вплинули на зниження конкурентоспроможності закладів готельної індустрії в країні. Тож готельно-ресторанний бізнес в Україні розвивається повільними темпами, хоча й орієнтується на європейські тенденції. В той же час у ресторанному господарстві почала розвиватися стійка тенденція появи тематичних ресторанів, заснованих на базі кулінарних традицій різних країн.

*Науковий керівник: к.е.н. доцент кафедри природничо-наукових дисциплін
Камушков О.С.*

Р.М. Ключник

кандидат політичних наук,

доцент кафедри політології та міжнародних відносин,

Університет імені Альфреда Нобеля, Дніпро

КУЛЬТУРНО -ІСТОРИЧНИЙ ТУРИЗМ:

ПОТЕНЦІАЛ ТА ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЯ

Туризм є однією з найважливіших галузей економіки країни. Про це свідчить щорічне зростання туристичних потоків та стрімке зростання доходів, які приносить ця сфера. Це актуалізує проблему розвитку туризму різних напрямів.

Особливе місце займає культурно- історичний туризм, який пов'язаний переважно з відвідуванням пам'яток, створених людьми. Деякі країни (Франція, США, Японія) не надто залежать від такого роду туризму, оскільки основна частина їх доходів – експорт високотехнологічних товарів та послуг. Інші ж країни (Єгипет, Камбоджа, Непал) залежать від туризму, у тому числі культурно- історичного.

При цьому варто відзначити, що деякі країни пропонують туристам відвідувати пам'ятки, збудовані власне її народом. Так, Лувр, Ейфелева вежа, собор Паризької Богоматері були збудовані французами; Цвінгер у Дрездені та Кельнський собор – німцями; Вавельський замок та Королівський палац у Варшаві – поляками. У той же час є країни, туристичні пам'ятки яких відносяться до попередніх цивілізацій та не мають прямого відношення до держав, на території яких знаходяться. Наприклад, єгипетські піраміди були збудовані за часів фараонів, але сучасні єгиптяни (етнічні араби) не мають прямого відношення до цих будівель. Аналогічним чином руїни давнього Карфагену, розташовані на території Тунісу, – це рештки фінікійської, а не сучасної арабської цивілізації. Деяким країнам вдається гармонійно поєднувати стародавню та новітню культури з метою створення привабливого туристичного іміджу. Так, у Мексиці є площа Трьох Культур, яка символізує доколумбову, іспанську та сучасну мексиканську культури.

Значний потенціал має історія країни, навіть ті її аспекти, що не залишили значних пам'яток мистецтва. Наприклад, війни та протистояння, у яких брала участь країна, є складовою її сучасного іміджу. У містечку Суомуссалмі (Фінляндія) є меморіал Raatteen Portti, присвячений перемозі фінської армії над радянською в січні 1940 р. У місті Ковентрі (Велика Британія) досі зберігаються залишки собору, зруйнованого Люфтваффе. Німці ж зберігають пам'ять про Холодну війну у вигляді залишків Берлінського муру. Усі ці пам'ятки є туристичними об'єктами.

Слід відзначити, що культурно -історичний туризм не обмежується давніх часів: численні DESTИНАЦІЇ створюються просто на очах. Так, в ОАЕ вже у ХХІ ст. було зведено найвищу будівлю світу – «Бурдж-Халіфа», а в Сінгапурі збудовано візитівку міста – готель «Marina Bay Sands».

Українське місто Дніпро також демонструє поєднання старих та нових об'єктів туристичної уваги. Поряд зі спадщиною минулих епох (Потьомкінський палац, Будинок губернатора, Спасо-Преображенський собор, залізничний вокзал) у місті за останні роки було збудовано низку об'єктів, які привертають увагу туристів. Серед них – культурно-діловий центр «Менора», Парк ракет та меморіально-парковий комплекс «Планета Альфреда Нобеля».

Втім, для реалізації туристичного потенціалу будь-якого міста чи країни необхідно вжити комплекс заходів: економічних, політичних, соціальних, освітніх. Лише за умови поєднання ціни, якості, зручної логістики можна буде забезпечити масове відвідування туристами того чи іншого місця.

С. В. Кожушна

2-й рік навчання, Університет митної справи та фінансів, Дніпро

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В ШВЕЙЦАРІЇ

Однією із головних галузей швейцарської економіки є туризм. Швейцарія лежить у самому серці Альп, на території країни знаходяться 10 найбільших гір Західної Європи. Швейцарська природа відрізняється різноманіттям.

Швейцарці зробили туризм одним із найприбутковіших секторів бюджету, що призвело до розвитку готельного господарства ще в ту пору, коли країну відвідували іноземні купці й прочани, тому країна швидко адаптувалася до нових умов і всезростаючого потоку туристів. Реконструкція готельного бізнесу почалася після Другої світової війни. Країна пропонує широкий вибір готелів, пансіонів, ферм для відпочинку, кемпінгів.

Якщо раніше були в основному популярні піші прогулянки в горах, альпінізм і знайомство з неперевершеними по красі ландшафтами й альпійськими квітами, то із середини ХХ століття більшу популярність придбав гірськолижний туризм.

Активна участь держави у експортно-орієнтовному туристичному виробництві або в імпорті іноземного турпродукту збільшує такі показники її конкурентоспроможності як відкритість, праця, інфраструктура, позитивно впливає на інвестиційний клімат, створює позитивний імідж країні на світовому ринку.

Економіка Швейцарії – одна з найстійкіших економік у світі і є однією з небагатьох провідних фінансових центрів Європи. Її політика тривалої грошової безпеки і політичної стабільності зробила країну безпечною гаванню для інвесторів, створюючи економіку, яка зростає більше і більше залежно від стійкого потоку іноземних інвестицій.